

برزو نامه

گر دآوری و تصحیح: منصور یاقوتی

بخشی از صحنه‌ی جنگ تورانیان و متحدینشان با ایرانیان

من دستویس / صفحه ۶۲

گرمه‌ی طبل و کوس چابک سواران
روی کرد و «ناهید» وات: آی پادشاه
سپاه توقيا، دلیران تمام
زمین پر غبار، هوا آونوس
سرزمین پر بوژ گرز و اسپر
بخت ایرانی بکن پراشه
کيشا «کرنا» پی عرصه گای شور
بلوک بلوک بین پری کارزار
دنگ شیبور و نقاره‌ی ناقوس
دنياوناله فیل مه بو کواو
روسیمه ویم تاروز محشر
و تاج خسرو شای حشمت پناه
او طبل پر زور منوازن بی شر
مه وریم پیشکش شهنشای ایران
روان بی وری جور آذر گُشتب
سام و جهانگیر و زین بین سوار
گودرز نیکنام و پیشواز شر
آماده واتی: و دریا نهنگ

(شاد لیخ) ژنیا پی سپاه ایران
(شای افرا اسیا) هراسان و جا
تمامی جم بین او لادان «سام»
بفرما بِذَن و «گُبرگه» و «کوس»
بجوشن سپاه پی عرصه‌ی خطر
جور دریایی بی بی کناره هاشه
(ناهید) قبول کرد گفته‌ی شاه تور
تمام دلیران سرهنگان کار
قوره‌ی «کرنا» گرمه‌ی طبل و کوس
فرامرز فرما: چیش مدین جواو
اگر رای فرار باوریم و بر
گردان ناترسن، و اقبال شاه
و امید حق، چتر طاوس پر
مه بو و قسمت نامی دلیران
یه وات فرامرز، سوار بی و اسب
فرمان داو «کوس» پری کارزار
(زواره) و بیژن، گیو دلاور
صد و بیست هزار دلیران پی جنگ